

54. Międzynarodowy Festiwal Henryka Wieniawskiego w Szczawnie-Zdroju

Dyrektor Teatru Zdrojowego
Marzena Sobczyk

Dyrektor artystyczny Festiwalu
Maciej Kieres

Dyrektor Ośrodka Kultury i Sztuki we Wrocławiu
Igor Wójcik

Patronat honorowy nad festiwalem objęli

Wiceminister Kultury i Dziedzictwa Narodowego **Wanda Zwinogrodzka**

Senator Rzeczypospolitej Polskiej **Aleksander Szwed**

Marszałek Województwa Dolnośląskiego **Cezary Przybylski**

Przewodniczący Sejmiku Województwa Dolnośląskiego **Andrzej Jaroch**

Burmistrz Szczawna-Zdroju **Marek Fedoruk**

Szczawno-Zdrój, 27–30 czerwca 2019

Organizatorzy

Projekt
dofinansowany z budżetu
Samorządu Województwa
Dolnośląskiego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca

Mecenat

WAŁBRZYSKA SPECJALNA
STREFA EKONOMICZNA

WSSE
KULTURALNIE

Partnerzy

UZDROWISKO
Szczawno - Jedlina S.A.

Patroni medialni

kalejdoskop miejski
wrocławianin

27 czerwca 2019 (czwartek)
godz. 18³⁰

Szczawno-Zdrój
Deptak spacerowy

Złożenie kwiatów pod tablicą pamiątkową Henryka Wieniawskiego

Henryk Wieniawski.
Portret olejny Mariana Teofila Wyrożemskiego, ok. 1950.
Poznań, zbiory Towarzystwa im. H. Wieniawskiego

27 czerwca 2019 (czwartek)
godz. 19⁰⁰

Teatr Zdrojowy

Koncert Inauguracyjny

Bomsori Kim (Korea Południowa) skrzypce

Laureatka II Nagrody ex aequo 15. Międzynarodowego Konkursu
Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu

Łukasz Borowicz dyrygent

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Poznańskiej

program

Stanisław Moniuszko (1819–1872) Uwertura do kantaty *Milda*

Henryk Wieniawski (1835–1880) II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22

Allegro moderato / Romance: Andante non troppo

/ Allegro con fuoco – Allegro moderato (à la Zingara)

Bedřich Smetana (1824–1884) *Moja ojczyzna*

Wyszehrad / Wełtawa / Szarka

Bomsori Kim

Solistka-rezydentka Filharmonii Poznańskiej w sezonie 2018/2019. Laureatka wielu konkursów muzycznych. Ulu-bienica publiczności XV Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu w 2016 roku, zdobyła na nim II nagrodę, nagrodę krytyków oraz dziewięć dodatkowych nagród specjalnych. Wcześniej, w 2010 roku, została najmłodszą zwyciężczynią 4. Sendai International Music Competition, a w 2013 roku wygrała 62. Konkurs ARD. Wśród jej laurów są także druga nagroda i nagroda Radio-Canada's People's Choice podczas Montreal International Musical Competition w 2016 roku.

Nagrody zdobywała także w XV Międzynarodowym Konkursie P. Czajkowskiego w Moskwie, Międzynarodowym Konkursie Muzycznym Królowej Elżbiety w Brukseli, X Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym J. Sibeliusa, VIII Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. J. Joachima w Hanowerze oraz corocznym konkursie J. School (Juilliard School's Annual Concerto Competition).

Jako solistka pojawiła się już w tak znaczących salach koncertowych jak Carnegie Hall w Nowym Jorku, Musikverein w Wiedniu, Sali Czajkowskiego w Moskwie, Filharmonii w Sankt Petersburgu, Sali Radia Słowackiego w Bratysławie, Finlandia Hall w Helsinkach, Herkulessaal i Prinzregententheater w Monachium, Filharmonii Berlińskiej, Sali Bedřicha Smetany w Pradze, Arts Center Concert Hall w Seulu. Grała pod batutą takich dyrygentów jak A. Boreyko, J. Kaspszyk, Ł. Borowicz, M. Pijarowski, M. Alsop, H. Lintu, X. Li, S. Oramo, J. Storgards, Y. Simonov, V. Uryupin, P. Verrot, G. Guerrero, H. Lim, J. Kovatchev, X. Li, Y. Levi, H. Kun, A. Mendez. Występowała z takimi orkiestrami jak: Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Moskiewska Orkiestra Symfoniczna, Montreal Symphony Orchestra, Narodowa Orkiestra Belgii, Orkiestra Filharmonii Narodowej w Warszawie, NDR Radiophilharmonie, Orkiestra Filharmonii Poznańskiej, Finnish Radio Symphony Orchestra, Helsinki Philharmonic Orchestra, Royal Chamber Orchestra of Walloon, Münchner Kammerorchester, Münchner Rundfunkorchester, Sendai Philharmonic Orchestra, Kobe City Chamber Orchestra, Qingdao Symphony Orchestra, Beijing Broadcasting Symphony Orchestra.

fot. H. Hoffmann, Deutsche Grammophon

W sezonie 2018/2019 grała z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej w Berlinie (Konzerthaus), Mediolanie (Auditorium di Milano) i Pradze (Sala Smetany). W lutym 2019 roku zadebiutowała z Filharmonikami Nowojorskimi w Lincoln Center w Nowym Jorku.

W 2017 roku, nakładem Warner Classics, ukazała się jej debiutancka płyta z II Koncertem skrzypcowym d-moll op.22 H. Wieniawskiego oraz I Koncertem skrzypcowym a-moll op. 77 D. Szostakowicza, nagrana z Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie pod dyрекcją J. Kaspszyka.

W czerwcu 2018 roku, koncertem z R. Blechaczem w Filharmonii Poznańskiej, rozpoczęła ich wspólne tournée po Europie, Azji i USA z sonatami na skrzypce i fortepian W.A. Mozarta, G. Fauré, C. Debussy'ego i K. Szymanowskiego. Wkrótce po poznańskim koncercie artyści dzieła te (oraz Nokturn nr 20 F. Chopina) nagrali na płytę dla wytwórni Deutsche Grammophon, która ukazała się w styczniu 2019 roku.

fot. J. Mielniczuk

Łukasz Borowicz

Pierwszy dyrygent gościnny Orkiestry Filharmonii Poznańskiej (od 2006 roku). Urodził się w 1977 roku w Warszawie. Studiował w klasie B. Madeya w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, tam też uzyskał tytuł doktora w dziedzinie dyrygentury pod kierunkiem A. Wita. W latach 2007-2015 pełnił funkcję dyrektora artystycznego Polskiej Orkiestry Radiowej. W 2008 roku został wyróżniony Paszportem Polityki, w 2011 roku – nagrodą Koryfeusz Muzyki Polskiej, w 2013 roku – Nagrodą im. C. K. Norwida, a w 2014 roku – nagrodą Tansman za wybitną indywidualność muzyczną.

Jako dyrygent operowy zadebiutował w Teatrze Wielkim-Operze Narodowej w Warszawie *Don Giovannim* W.A. Mozarta, a od tego czasu poprowadził tam ponad 130 przedstawień

operowych i baletowych, w tym m.in. także premiery *Orfeusza i Eurydyki* C. W. Glucka, *Święta wiosny* I. Strawińskiego, *Snu nocy letniej* F. Mendelssohna-Bartholdy'ego i G. Ligetiego, *Romeo i Julii* S. Prokofiewa. Kolejne produkcje operowe to m.in. *Don Giovanni* W.A. Mozarta, *Eugeniusz Oniegin* P. Czajkowskiego

i *Halka* S. Moniuszki w Operze Krakowskiej, *Czarodziejski flet* W.A. Mozarta, *Rusalka* A. Dvoráka, *Zamek Sinobrodego* B. Bartóka oraz *Dydona i Eneasza* H. Purcella w Teatrze Wielkim w Łodzi, *Król Roger* K. Szymanowskiego w Operze ABAO w Bilbao. Podczas koncertów odbywających się w ramach kolejnych edycji Wielkanocnego Festiwalu L. van Beethovena zaprezentował i nagrał kilkanaście zapomnianych oper. Prowadził także koncerty na festiwalach w Pesaro (recital E. Podleś) oraz w Szlezewiku-Holsztynie (*Halka* S. Moniuszki z Orkiestrą NDR).

Łukasz Borowicz dyrygował wieloma orkiestrami w tym m.in.: Royal Philharmonic Orchestra, Konzerthausorchester Berlin, NDR Radiophilharmonie Hannover, MDR Sinfonieorchester Leipzig, SWR Sinfonieorchester Stuttgart, Düsseldorfer Symphoniker, Hamburger Symphoniker, Lucerne Symphony Orchestra i większością polskich orkiestr symfonicznych.

W latach 2015–2018 dyrygował m.in. London Philharmonic Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra, RIAS Kammerchor oraz Akademie für Alte Musik, Deutsche Symphonie-Orchester Berlin, Bamberger Symphoniker, Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz, Württembergische Philharmonie Reutlingen, NWD Philharmonie Herford, Orchestre Symphonique et Lyrique de Nancy, Orchestre National des Pays de Loire, Orchestra della Svizzera Italiana, Philharmonie Zuidnederland, Trondheim Symphony Orchestra, Los Angeles Philharmonic New Music Group, Queensland Symphony Orchestra, Luxembourg Philharmonic Orchestra, Orchestre National de Lille. W październiku 2018 roku poprowadził spektakl *Hugenoci* G. Meyerbeera w Opéra Bastille stając się pierwszym polskim dyrygentem w historii Opery Paryskiej.

Dyskografia Łukasza Borowicza liczy 85 albumów. Dla wytwórni Chandos nagrał wszystkie koncerty skrzypcowe G. Bacewicz (solistka J. Kurkiewicz). Komplet dzieł symfonicznych A. Panufnika z Polską Orkiestrą Radiową oraz Konzerthausorchester Berlin pod jego batutą nagrany dla wytwórni cpo został uhonorowany Special Achievement Award ICMA 2015. Płyta P. Beczały *Heart's Delight*, nagrana z Royal Philharmonic Orchestra pod dyrekcją Ł. Borowicza dla wytwórni Deutsche Grammophon, uzyskała w Polsce status Złotej Płyty.

Z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej Borowicz nagrał na płyty dzieła K. Kurpińskiego (Polskie Radio), F. Xavera Scharwenki (Naxos), recitale operowe S. Ramey'a (Polskie Radio) i F. Melego (Polskie Nagrania), a także koncertowe wykonanie *Giovanny d'Arco* G. Verdiego (Polskie Nagrania). Płyta *Gwiazdy Światowych Scen Operowych: Ewa Podleś z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej – live* (zarejestrowana w Poznaniu podczas koncertu pod jego batutą) została w 2015 roku wyróżniona przez francuską Académie du Disque Lyrique nagrodą L'Orphée d'Or (Złotego Orfeusza). W 2015 roku, z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, nagrał *Oratorium 966.pl* J. Sykulskiego, a rok później dokonał pierwszego światowego nagrania CD *Quo vadis* F. Nowowiejskiego, które w 2017 roku ukazało się nakładem niemieckiej wytwórni cpo, a w 2018 roku zdobyło International Classical Music Award ICMA 2018. Ostatnio zrealizowane nagrania to opera *Djamileh* G. Bizeta (DUX) oraz symfonie – II i III – F. Nowowiejskiego (DUX).

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Poznańskiej

Podczas inauguracyjnego koncertu, 10 listopada 1947 roku Orkiestra Filharmonii Poznańskiej wystąpiła pod batutą swojego pierwszego dyrygenta – S. Wiślockiego. Od tego czasu orkiestrę prowadzili kolejno: S. Wiślocki, J. Katlewicz, R. Satanowski, W. Krzemiński, Z. Szostak, R. Czajkowski, W. Rajski, W. Michniewski, A. Borejko, M.J. Błaszczyk, J.M. Florêncio, G. Nowak. Z początkiem sezonu artystycznego 2007/2008 dyrygentem-szefem Orkiestry Filharmonii Poznańskiej został M. Pijarowski. Pierwszym dyrygentem gościnnym tego zespołu jest Ł. Borowicz.

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej należy do grona najbardziej znanych i cenionych polskich orkiestr symfonicznych. Występuje w najważniejszych ośrodkach muzycznych w kraju i poza jego granicami. Zespół koncertował prawie we wszystkich krajach Europy. Uczestniczył w wielu znaczących zagranicznych festiwalach muzycznych, m.in.: Romaeuropa-Villa Medici, Kissinger Sommer, Ankara Sanat Festivali, Festwochen in Herrenhausen, Bregenzer Frühling, Dresdner Musikfestspiele, Choriner Musiksommer, Wielkanocnym Festiwalu Ludwiga van Beethoven, Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym Janáčkův Máj, Międzynarodowym Festiwalu Operowym Smetanowa Litomyšl.

Orkiestra towarzyszyła uczestnikom pierwszego powojennego Konkursu Chopinowskiego w Warszawie, a od 1952 r. akompaniuje finalistom Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu.

Z zespołem występowali światowej sławy dyrygenci: H. Abendroth, W. Bierdiajew, H. Czyż, M. Erede, J. Ferencsik, R. Goebel, Z. Górzyński, C. Hogwood, P. Inkinen, J. Kaspzyk, K. Kord, J. Krenz, Z. Latoszewski, Z. Mácal, J. Maksymiuk, Sir N. Marriner, P. McCreesh, R. Payare, J. Rhorer, W. Rowicki, A. Rubiński, J. Semkow, S. Skrowaczewski, V. Smetáček, A. Wit, B. Wodiczko, C. Zecchi oraz znakomici soliści: P. Anderszewski, M. Argerich, P. Beczała, R. Blechacz, G. Boldoczki, P. Breslik, S. Chang, A. Dobber, H. Donath, W. Drabowicz, F. Fagioli, J. Fournier, M. Frager, A. Gavrylyuk, M. Haas, I. Haendel, i wielu, wielu innych.

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej ma w dorobku nagrania z muzyką symfoniczną, operową i baletową dla radia, telewizji oraz na płyty CD (nagrania dla Sony Classical, Polmusic, Wichtel Records, Polskie Nagrania, Muza, Largo Records, Dux, CD Accord, Naxos). W 2015 roku płyta *Gwiazdy Światowych Scen Operowych: Ewa Podleś z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej – live* (zarejestrowana w Poznaniu podczas koncertu pod batutą Ł. Borowicza) została wyróżniona przez francuską Académie du Disque Lyrique nagrodą L'Orphée d'Or (Złotego Orfeusza).

W 2016 roku Orkiestra Filharmonii Poznańskiej (wraz z Chórem Opery i Filharmonii Podlaskiej oraz solistami: W. Chodowicz, R. Gierlachem i W. Gierlachem, pod dyрекcją Ł. Borowicza) dokonała pierwszego światowego nagrania płytowego *Quo vadis* F. Nowowiejskiego. Dwupłytowy album z tym nagraniem, wydany w 2017 roku przez znaną niemiecką wytwórnię cpo, w 2018 roku zdobył jedną z najbardziej prestiżowych nagród płytowych świata – International Classical Music Awards (ICMA 2018).

Salą koncertową Filharmonii Poznańskiej jest Aula Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, znana w Europie z doskonałej akustyki i przepięknej architektury w stylu neorenesansowym, mogąca pomieścić ponad 1000 słuchaczy.

28 czerwca 2019 (piątek)
godz. 19⁰⁰

Biała Sala

Koncert kameralny

Ilya Grubert (Holandia) skrzypce

Artysta koncert wykona na skrzypcach Henryka Wieniawskiego
(Pietro Guarneri, ok. 1740)

Gabriela Balcerek skrzypce

Julita Przybylska-Nowak fortepian

Marek Dyżewski

prowadzenie koncertu

program

Gabriela Balcerek

Henryk Wieniawski (1835–1880) *Souvenir de Posen* op. 3

Camille Saint-Saëns (1835–1921) *Introdukcja i Rondo Capriccioso* op. 28

Jenő Hubay (1835–1880) *Hullamzo Balaton* op. 33

Ilya Grubert

Tomaso Antonio Vitali (1663–1745) *Chaconne* g-mol

Gabriel Fauré (1845–1924) *Sonata* nr 1 op. 13 A-Dur

Henryk Wieniawski (1835–1880) *Souvenir de Moscou* op. 6

Legenda op. 17

Jak mawiał Sir Yehudi Menuhin, skrzypce włoskiego mistrza Guarneriego *śpiewają* *każdym porem*, *odwołują się do człowieka w jego naturalnej postaci, zaś rękodzieło Stradivariiego jest jasne, perfekcyjne, bezbłędne, a brzmienie czyste i przejrzyste.*

Henryk Wieniawski podczas swojej kariery muzycznej był właścicielem wielu skrzypiec, w tym co najmniej czterech Stradivariusów. Jednak w późnym okresie życia i kariery przedkładał instrumenty Guarneriego nad inne, podobnie zresztą jak wielu wielkich artystów. W roku 1846 11-letni Wieniawski

ukończył Konserwatorium Paryskie i zdobył pierwszą nagrodę – Premier Prix, a z rąk dyrektora Aubera odebrał skrzypce Giuseppe Guarneriego del Gesù opatrzone złotym napisem. Jest wielce prawdopodobne, że tylko cztery instrumenty polskiego wirtuoza zachowały się do dziś, niestety poza Polską.

Niezwykle elegancki instrument Antonio Stradivariiego z 1719 roku, przypominający swoją budową najlepsze instrumenty włoskiego mistrza z tak zwanego „złotego okresu”, jest dziś własnością firmy Mercedes Benz w Zürichu, a udostępniany jest koncertmistrzowi Tonhalle Orchester Zürich. Podczas koncertu w Petersburgu 17 kwietnia 1864 roku melomani ofiarowują Wieniawskiemu instrument Antonio Stradivariiego z około 1723 roku. Dziś wchodzi on w skład Państwowej Kolekcji Unikalnych Instrumentów w Moskwie im. Michała Glinki i jest udostępniany w Moskiewskim Muzeum Narodowym.

The Stradivari Society w Chicago jest towarzystwem zajmującym się promocją i wszelką pomocą wybitnym młodym skrzypkom z całego świata, m.in. przez wypożyczanie najcenniejszych instrumentów. Do takich należy na pewno Giuseppe Guarneri del Gesù z 1742 roku, będący kiedyś własnością wielkiego Polaka. Obecnie na instrumencie tym koncertuje amerykański skrzypek pochodzący z Tajwanu, Paul Huang.

Niewątpliwą atrakcją tegorocznego festiwalu będzie możliwość posłuchania gry na ulubionym instrumencie Henryka Wieniawskiego. To skrzypce z pracowni weneckiego lutnika Pietro Guarneriego. Po śmierci Wieniawskiego przeszły w posiadanie wirtuoza skrzypiec

i kompozytora pochodzenia węgierskiego Jenő Hubaya, który nabył je od wdowy po zmarłym Polaku. To ten instrument towarzyszył kompozytorowi w jego ostatniej drodze wraz z wielotysięcznym tłumem z kościoła św. Krzyża na warszawskie Powązki. Obecnie jest własnością pochodzącego z Łotwy Ilyi Gruberta, profesora konserwatorium w Amsterdamie.

Wojciech Czemplik

Ilya Grubert

Łotewski skrzypek klasyczny. Urodził się w 1954 roku w Rydze. Rozpoczął naukę gry na skrzypcach w szkole muzycznej E. Dārziņš. Później studiował w Moskiewskiej Centralnej Szkole Muzycznej i Konserwatorium Moskiewskim u J. Jankiewicza, Z. Gilels i L. Kogana. Jest wielokrotnym laureatem prestiżowych konkursów skrzypcowych. Swoją międzynarodową karierę rozpoczął zdobywając II nagrodę w konkursie Sibeliusa w 1975 roku, a następnie zdobył pierwsze nagrody zarówno w konkursie Paganiniego (1977), jak i w konkursie im. Czajkowskiego (1978).

Od tego czasu Grubert jest czołowym skrzypkiem na świecie. Koncertuje z wybitnymi orkiestrami, takimi jak: Filharmonia Moskiewska, Filharmonia Petersburska, Rosyjska Orkiestra Państwowa, Drezno Staatskapelle, Filharmonia Rotterdamska i Filharmonia Holenderska. Współpracował z takimi dyrygentami jak M. Jansons, G. Rozhdestvensky, V. Nelson, M. Wigglesworth i M. Shostakovich.

Dyskografia artysty zawiera wiele repertuaru z głównego nurtu, a także niektóre mniej znane prace. W styczniu 1996 roku skrzypek zdobył nagrodę Złotego Tuningu za wykonanie koncertów J. Sibeliusa i M. Brucha. Nagrywał dla największych wytwórni takich jak: RCA, Naxos, Chandos, Channel Classics i Ondine z repertuarem obejmującym utwory J. Sibeliusa, 1 i 2 koncerty P. Czajkowskiego, M. Brucha, N. Paganiniego oraz wszystkie kompozycje skrzypcowe S. Prokoifa. Jego najnowsze nagranie wydane przez Naxos to muzyka skrzypcowa H.W. Ernsta, która obejmuje *Concertino*, *Rondo Papageno* i *Othello Fantasy* – grane w oryginalnej wersji z orkiestrą.

Obecnie Grubert mieszka w Holandii i jest profesorem w Konserwatorium w Amsterdamie oraz na Uniwersytecie w Minho.

Gabriela Balcerek

Urodziła się w 2003 roku w Poznaniu. Mieszka w Odolanowie. Naukę gry na skrzypcach rozpoczęła w wieku 7 lat w Szkole Muzycznej im. K. Komedy-Trzczińskiego w Ostrowie Wielkopolskim pod kierunkiem mgr A. Falkiewicz. Po czterech latach nauki zmieniła szkołę na Poznańską Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną im. T. Szeligowskiego w klasie skrzypiec dr K. Gidaszewskiej w Poznaniu. Obecnie jest uczennicą Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. M. Karłowicza pod tym samym kierunkiem dr K. Gidaszewskiej. Od najmłodszych lat uczestniczy w wielu konkursach skrzypcowych. Łącznie jest laureatką ponad czterdziestu ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów skrzypcowych.

Jedne z jej największych osiągnięć to: Grand Prix – XII Ogólnopolski Konkurs Skrzypcowy im. G. Bacewicz (Wrocław), I nagroda – Ogólnopolskie Przesłuchania Uczniów Szkół Muzycznych I i II st. CENTRUM EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ (Katowice), I nagroda – International Music Competition (Belgrad), I nagroda – IX Spotkania Młodych Skrzypków im. prof. M. Ławrynowicza (Płock). W kwietniu 2016 roku została najmłodszą stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”.

W październiku 2018 roku ukazała się jej debiutancka płyta z towarzyszeniem orkiestry Sinfonia Viva pod dyрекcją T. Radziwonowicza.

Julita Przybylska-Nowak

informacja o artystce na str. 19

Marek Dyżewski

Jest absolwentem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Studiował również historię sztuki na uniwersytetach we Wrocławiu, w Wiedniu i Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Odbił też staż naukowo-badawczy na uniwersytecie w Brukseli.

Zarówno na antenie telewizyjnej, jak i radiowej komentował największe odbywające się w Polsce międzynarodowe imprezy muzyczne: Międzynarodowy Festiwal Oratoryjno-Kantatowy Wratislavia Cantans, Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. H. Wieniawskiego i Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. F. Chopina.

Prowadził wykłady we wszystkich polskich uczelniach muzycznych, na kilku uniwersytetach oraz na towarzyszących ważnym wydarzeniom muzycznym seminariach, konferencjach i warsztatach. Gościnnie wykładał też w Bonn, Norymberdze, Hamburgu, Berlinie, Gandawie, Brukseli, Sankt Petersburgu, Nicei, Paryżu, Wiedniu i Waszyngtonie.

W latach 1990–1994 był rektorem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Uczelnia ta zawdzięcza mu wybudowanie nowej, okazałej siedziby, wzmocnienie kadry profesorskiej, powołanie do życia nowych specjalności, wzbogacenie instrumentarium oraz rozwinięcie kontaktów międzynarodowych.

Za wybitne dokonania w dziedzinie kultury otrzymał Nagrodę im. Św. Brata Alberta.

29 czerwca 2019 (sobota)
godz. 19⁰⁰

Teatr Zdrojowy

*Koncert kameralny
w dwusetną rocznicę urodzin Stanisława Moniuszki*

Art Chamber Duo

Jarosław Pietrzak skrzypce
Julita Przybylska-Nowak fortepian

Piotr Nędzyński prowadzenie koncertu

program

Henryk Wieniawski (1835–1880) *Allegro de Sonate* op. 2

Henryk Melcer (1869–1928) / Stanisław Moniuszko (1819–1872) *Dumka*

Gustaw Adolfson *Fantazja „Kozak”* op.76 na temat pieśni Stanisława Moniuszki

Fantazja na tematy z opery „Halka” op. 108

Adolf Sonnenfeld (1837–1914) *Fantazja na tematy z opery „Verbum Nobile”* op. 208

Henri Vieuxtemps (1820–1881) *Scene et Romance de l'Opera „Halka”*
de St. Moniuszko

Edward Wolff (1816–1980) / Henri Vieuxtemps (1820–1881)
Duo sur des motifs du „Raymond” de A. Thomas

Art Chamber Duo

Założycielami zespołu są wykładowcy Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu – pianistka Julita Przybylska-Nowak oraz skrzypek Jarosław Pietrzak.

Jednym z pierwszych koncertów duetu był występ w 2010 roku podczas uroczystości wręczenia medali Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata organizowanej we Wrocławiu przez Instytut Yad Vashem. Koncert w trakcie tej ceremonii, upamiętniającej bohaterów ratujących Żydów podczas II wojny światowej, stał się przełomowym momentem w dalszej działalności zespołu. Wyzaczył drogę, jaką jest prezentacja kompozycji tragicznie zmarłych artystów, których twórczość uległa prawie całkowitemu zniszczeniu. W trakcie poszukiwań nieznanych dzieł w wielu europejskich bibliotekach, artyści odkryli także inną grupę zapomnianych twórców. Są to kompozytorzy urodzeni w Polsce, a działający na emigracji. Jedynie nielicznym z nich udało się pozostać w naszej pamięci. Ogromna większość, tworząca we Francji, Wielkiej Brytanii, Rosji, Niemczech, Szwajcarii czy w Stanach Zjednoczonych, nie jest dzisiaj powszechnie znana.

W trakcie swojej działalności duet dokonał wielu nagrań, które są światowymi i polskimi premierami fonograficznymi. Należą do nich utwory na skrzypce i fortepian J. Szulca, które zostały wydane na płycie CD przez firmę DUX w 2014 roku oraz kompozycje J. Achrona i A. Tansmana, które znalazły się w filmie muzycznym *Zapomniane melodie*, zrealizowanym i opublikowanym przez studio Grantor. W 2017 roku zespół nagrał płytę CD *Grand duo Polonais* z utworami kompozytorów polskich. Artyści

występowali w Filharmonii Narodowej w Warszawie, w Filharmonii Śląskiej w Katowicach, w Filharmonii Łódzkiej, w Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu, a także na wielu festiwalach w kraju i zagranicą.

Jarosław Pietrzak

Ukończył z wyróżnieniem Liceum Muzyczne im. H. Wieniawskiego w Łodzi. Dalszą edukację muzyczną kontynuował w klasie skrzypiec prof. Z. Brzewskiego w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, którą ukończył w 1986 roku. Jest laureatem Festiwalu Młodych Skrzypków w Lublinie (1980) oraz Konkursu Muzyki Kameralnej im. K. Szymanowskiego w Łodzi (1986). Swoje umiejętności doskonalił na wielu kursach mistrzowskich pod kierunkiem takich pedagogów jak: J. Fournier, I. Dubiska, W. Marschner, O. Krysa, R. de Barbieri oraz Z. Bron. W 1988 roku został członkiem Polish Chamber Orchestra oraz orkiestry Sinfonia Varsovia. Z zespołami tymi dokonał wielu nagrań płytowych i telewizyjnych oraz koncertował w większości krajów Europy, w Argentynie, Brazylii, Japonii i USA. Uczestniczył także w światowych tournée Menuhin Festival Orchestra, pod dyrekcją sir Y. Menuhina. W latach 1992–1994 był muzykiem L'Orchestre National de Chambre de Toulouse (Francja).

Od 1996 roku jest jednym z założycieli i koncertmistrzem Wrocławskiej Orkiestry Kameralnej „Wratislavia”. Prowadzi także ożywioną działalność solistyczną i kameralną. Jako solista występował w wielu renomowanych salach koncertowych, m.in. Queen Elizabeth Hall w Londynie, Teatro Colon w Buenos Aires, Spivey Hall w Atlancie, City Hall w Glasgow, Zamek Królewski w Warszawie. Wielokrotnie koncertował na Festiwalu Musique et Amitie w Biel w Szwajcarii oraz na wielu festiwalach w Polsce, m.in. Forum Musicum, Wieczory w Arsenale, Warszawskie Spotkania Muzyczne, Musica Polonica Nova oraz Musica Electronica Nova.

W kręgu artystycznych zainteresowań skrzypka znajduje się również muzyka współczesna i barokowa. W swoim dorobku ma płytę *Polish Violin Duos* (DUX, 2002) nagrałą wspólnie ze skrzypkiem B. Niziołem, na której znalazły się utwory współczesnych kompozytorów polskich. Płyta ta była nominowana do FRYDERYKA. Dokonał także nagrań koncertów kompozytorów barokowych prowadząc od pulpitu koncertmistrza Orkiestrę Kameralną Filharmonii Wrocławskiej, z trębaczem I. Cecochó jako solistą (DUX, 2010).

Jarosław Pietrzak jest profesorem Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, w której od 1994 roku prowadzi klasę skrzypiec. Wykłada na Letnich Kursach Interpretacji Muzycznej w Dusznikach-Zdroju, prowadził także Kursy Mistrzowskie na Uniwersytecie Muzycznym w Daejeon (Korea Południowa) oraz na Uniwersytetach w Ostrawie (Republika Czeska), Splicie (Chorwacja) i w Ankarze (Turcja).

Julita Przybylska-Nowak

Wrocławianka, pianistka, solistka i kameralistka. Ukończyła z wyróżnieniem Liceum Muzyczne im. K. Szymanowskiego we Wrocławiu, w klasie prof. J. Butor. Studia pianistyczne odbyła w Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach pod kierunkiem prof. C. Stańczyka. W okresie studiów zetknęła się z wieloma znakomitymi pedagogami, takimi jak prof. M. Szwajger-Kuślakowska, która otworzyła przed nią świat kameralistyki czy prof. J. Stompel, w którego klasie rozpoczęła studia podyplomowe. Ukończyła je w Mistrzowskiej Klasie Pianistycznej prof. W. Obidowicza. Doskonaliła swoje umiejętności na kursach mistrzowskich, prowadzonych przez wielu wybitnych pianistów, w tym legendarne postaci jak H. Czerny-Stefańska, E. Picht-Axenfeld czy T. Kerner. Uczestniczyła w kursach wykonawczych i pedagogicznych, obejmujących zagadnienia Muzyki Dawnej i współczesnej.

Początki pianistycznej kariery J. Przybylskiej-Nowak związane były z muzyką F. Chopina. Liczne konkursy krajowe i zagraniczne (Goettingen, Darmstadt, Marianske Lázně), Stypendia Towarzystwa im. F. Chopina w Warszawie, koncerty w miejscach kultu kompozytora (Żelazowa Wola, Duszniki-Zdrój), dają świadectwo więzi artystycznej jaka łączy pianistkę z repertuarem największego spośród romantyków. Zaproszona na Światową Wystawę Euro Gate w Tajpei dała szereg recitali w stolicy Tajwanu. Występowała także na Światowej Wystawie EXPO w Hanowerze, gdzie miała okazję prezentować muzykę polską. W 2002 roku dokonała prawykonania, a następnie premierowego nagrania ostatnich sonat wrocławskiego kompozytora R. Bukowskiego. Jako solistka współpracowała z wieloma orkiestrami pod batutą J.M. Błaszczyka, M. Diakun, A. Duczmal-Mróz, M. Gawrońskiego, R. Kabary, K. Kamińskiego, A. Nagórki, M. Pijarowskiego, W. Rodka, J. Rogali i M. Tracza.

W kręgu solistycznych zainteresowań wykonawczych Julity Przybylskiej-Nowak szczególne miejsce zajmuje styl brillante, którego poszukuje także w kameralistyce. Koncerty kameralne prezentowała we Włoszech, Republice Czeskiej, Rumunii i Turcji.

Od 2010 roku koncertuje ze skrzypkiem J. Pietrzakiem, tworząc zespół Art Chamber Duo. Owocem współpracy są dwa albumy płytowe, zawierające zarówno światowe prawykonania dzieł zapomnianych, jak i kompozycji w stylu grand duo. Liczne DVD i nagrania dla TVP będące rejestracją koncertów są dokumentami występów podczas Festiwalu i ważnych wydarzeń

Kulturalnych, takich jak: Międzynarodowy Festiwal Maj z Muzyką Dawną, Międzynarodowy Festiwal Henryka Wieniawskiego, festiwal Warszawa Singera, Międzynarodowy Festiwal im. F. Mendelssohna, Międzynarodowy Dzień Pamięci o Ofiarach Holokaustu. Artyści występują w Polsce (m.in. Filharmonia Narodowa w Warszawie, filharmonie: w Katowicach, Łodzi, Krakowie, Narodowe Forum Muzyki we Wrocławiu) oraz poza jej granicami.

Działalność Julity Przybylskiej-Nowak obejmuje także pedagogikę. W maju 2006 roku została wybrana do zarządu European Piano Teachers Association Poland. W 2013 roku prowadziła kurs muzyki kameralnej

w Narodowym Uniwersytecie Muzycznym w Bukareszcie, a 2015 roku w Haccettepe Universitesi w Ankarze. Regularnie zapraszana do przeprowadzenia doskonalenia zawodowego nauczycieli gry na fortepianie pełni rolę wykładowcy warsztatów dla uczniów i pedagogów szkół muzycznych oraz jurora w konkursach dla młodych pianistów.

Na co dzień związana jest z Akademią Muzyczną im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, gdzie w 2012 roku uzyskała stopień doktora sztuki, a cztery lata później (2016) – doktora habilitowanego.

Piotr Nędzyński

Dziennikarz, krytyk muzyczny, specjalizujący się w dziedzinie opery. Z wykształcenia prawnik.

W latach 1982–1984 zastępca dyrektora do spraw artystyczno-programowych Teatru Wielkiego im. S. Moniuszki w Poznaniu. Od 1984 roku komentator najpierw w Polskim Radiu, potem w Telewizji Polskiej. Autor bardzo licznych programów telewizyjnych i audycji radiowych o tematyce operowej, m.in. wieloletni cykl autorskich programów **WOKÓŁ WIELKIEJ SCENY** (1988–2009), reportaże z podróży artystycznych polskich teatrów operowych po Europie, wieloletnie cykle audycji: **SŁYNNE GŁOSY – WIELKIE INTERPRETACJE** (1984–2009), **OPERA TYGODNIA**, **PRIMADONNA STULECIA – MARIA CALLAS**, komentarze do kompletnych nagrań oper (od 1975 roku). Autor licznych artykułów w prasie specjalistycznej oraz w programach do premier operowych. Juror międzynarodowych konkursów wokalnych.

W swym dorobku na także prowadzenie koncertów na Festiwalach (Kudowa-Zdrój, Sanok, Łańcut, Nowy Sącz, Krynica) oraz na scenach wszystkich polskich teatrów operowych i operetkowych oraz większości filharmonii.

fot. J. Multarzyński

30 czerwca 2019 (niedziela)
godz. 19⁰⁰

Teatr Zdrojowy

Koncert Finałowy

Sara Dragan skrzypce
Szymon Makowski dyrygent

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii Dolnośląskiej

program

Piotr Czajkowski (1840–1893) Uwertura fantazja *Romeo i Julia*

Johannes Brahms (1833–1897) Koncert skrzypcowy D-dur op. 77

Allegro non troppo / Adagio / Allegro giocoso, ma non troppo vivace

Piotr Czajkowski (1840–1893) V Symfonia e-moll op. 64

Andante – Allegro con anima / Andante cantabile, con alcuna licenza
/ Valse. Allegro moderato / Andante maestoso – Allegro vivace

Sara Dragan

Urodziła się w 1999 roku w Legnicy. Naukę gry na skrzypcach rozpoczęła w wieku 7 lat pod kierunkiem swoich rodziców.

Od wielu lat jest uczennicą prof. Z. Brona w jego elitarnej klasie (Meisterklasse Interlaken) w Zakhar Bron Academy w Interlaken (Szwajcaria). Od 2017 roku Sara kształci się również w Escuela Superior de Musica Reina Sofia w Madrycie, także w klasie prof. Z. Brona. Młoda skrzypaczka miała przyjemność długoterminowo grać na instrumentach najwyższej klasy, autorstwa A. Guarneri, J.B. Vuillaume, N. Gagliano. Aktualnie Sara gra na instrumencie Nicolò Amati (1666) użyczonego jej przez Florian Leonhard Fine Violins w Londynie.

Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich, gdzie umiejętności swoje doskonaliła pod kierunkiem prof. J. Kaliszewskiej, prof. B. Bryły, prof. Y. Volgina, a także pod kierunkiem prof. Z. Brona.

Mimo młodego wieku Sara zajęła pierwsze miejsca/Grand Prix na około 60 konkursach skrzypcowych w Europie,

USA i Azji (Nowy Jork, Moskwa, Paryż, Berlin). Jest zwyciężczynią m.in. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego oraz K. Lipńskiego, Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. G.P. Telemanna, Global Music Partnership Concerto Competition w Uzbekistanie, jak i New York International Artists Competition (USA) oraz Muse 2019 International Music Competition (Grecja). Sara zagrała już setki koncertów jako solistka z wieloma profesjonalnymi orkiestrami na całym świecie. Zadebiutowała grając z orkiestrą *Obertasa* H. Wieniawskiego w wieku 7 lat, na zakończenie pierwszej klasy. W wieku 12 lat zagrała I Koncert D-dur N. Paganiniego (z kadencją E. Sauret) oraz *Fantazję Carmen* F. Waxmana z towarzyszeniem Filharmonii Opolskiej pod dyrekcją P. Borkowskiego. Mając 15 lat miała swój amerykański debiut, wykonując w Carnegie Hall (Nowy Jork) I Koncert H. Wieniawskiego fis-moll oraz *Ostatnią Różę Lata* W. Ernsta.

Jako solistka grała koncerty w Filharmonii Berlińskiej, w Rachmaninov Concert Hall, w Tchaikovsky Conservatory w Moskwie, w auditorium M. Landowski w Konservatorium Paryskim, Russian House of Science and Culture w Berlinie, na Zamku Królewskim w Warszawie, w Carnegie Hall w Nowym Jorku, Turkiston Concert Hall in Tashkent – Uzbekistan, w większości sal polskich filharmonii.

Sara Dragan występowała podczas wielu prestiżowych festiwali, m. in. grała na Schleswig-Holstein Musik Festival, Summer Mozarteum Academy w Salzburgu, Festiwalu Henryka Wieniawskiego w Szczawnie-Zdroju oraz na festiwalu EMANACJE w Europejskim Centrum Muzyki K. Pendereckiego w Łusławicach. Mimo młodego wieku prowadzi czynną działalność charytatywną. Wielokrotnie grała na balach charytatywnych na rzecz stypendiów dla uzdolnionej młodzieży, na rzecz promocji utalentowanych dzieci w Hof w Niemczech, grała na aukcjach charytatywnych na rzecz dzieci z zespołem Downa.

Sara jest wielokrotną stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, programu „Młoda Polska”, stypendystką Fundacji KGHM Polska Miedź, Marszałka Dolnego Śląska z programu „zDolny Śląsk”, Soroptimist International Pierwszy Klub we Wrocławiu, Prezydenta Miasta Legnicy.

„Sara Dragan jest ogromnie utalentowaną młodą skrzypaczką. W swoim przedziale wiekowym jest ona po prostu zjawiskiem. Dysponuje sporym repertuarem, jest ogromnie muzykalna i kreatywna. [...] Sara jest wielce obiecującym talentem.”

prof. J. Kaliszewska, 2009 r.

Szymon Makowski

Absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu. Już w trakcie studiów uczestniczył w wielu kursach mistrzowskich w Polsce i Europie, prowadzonych przez wybitnych profesorów, m.in.: J.M. Rodilla Tortajada (Murcia), G. Chmura (Kraków) czy A. Polishchuck (Faro). Dodatkowo ukończył czteroletni kurs dyrygencki w Accademia Chigiana (Siena) pod kierunkiem G. Gelmettiego, trzykrotnie uzyskując Diploma di Merito oraz stypendia Akademii. Potwierdzeniem nabytych umiejętności był udział w prestiżowych międzynarodowych konkursach dyrygenckich – w Atenach (2010, Konkurs im. D. Mitropoulosa), w 53. Międzynarodowym Konkursie dla Młodych Dyrygentów w Besançon (2013, gdzie dotarł do półfinału)

oraz w konkursie im. G. Soltiego we Frankfurcie nad Menem (2015, gdzie również doszedł do etapu półfinałowego). W pierwszej połowie 2011 roku był asystentem maestro W.E. Gugerbauera w Operze Wrocławskiej, współpracując przy przedstawieniu P.R. Wagnera. W tym samym roku poprowadził orkiestrę Filharmonii Poznańskiej podczas swojego koncertu dyplomowego, dyrygował także Orchestra Sinfonica di Sanremo na koncercie upamiętniającym setną rocznicę urodzin F. Ferrary.

Wśród orkiestr, z jakimi pracował samodzielnie, należy wymienić koncerty z Narodową Orkiestrą Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestrą Muzyki Nowej w Katowicach, orkiestrami Filharmonii Sudeckiej, Filharmonii Poznańskiej, Filharmonii Krakowskiej. Szymon Makowski pracował w charakterze dyrygenta gościnnego w Teatrze Wielkim w Poznaniu, Teatrze Muzycznym w Lublinie, Teatrze Muzycznym w Poznaniu oraz Gliwickim Teatrze Muzycznym. Spośród zagranicznych orkiestr pracował z Orchestre Philharmonique Monte Carlo, Frankfurt Radio Symphony Orchestra, Orchestre National de Lorraine, Orchestre Victor Hugo Franche-Comte, Orquesta do Algarve, Sofia Festival Orchestra, Regensburg Theater oraz Orchestra della Fondazione Bulgaria Classic.

Od 2016 roku pełni funkcję dyrygenta Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Dolnośląskiej

Ponad 50 lat temu – 20 kwietnia 1964 roku – w teatrze w Jeleniej Górze ma miejsce koncert jeleniogórskiej orkiestry symfonicznej. Inicjatorem tego muzycznego wydarzenia jest dyrektor szkoły muzycznej S. Strahl, przybyły zaledwie osiem miesięcy wcześniej do Jeleniej Góry. W tym, jak się później okaże, historycznym koncercie biorą udział nauczyciele i uczniowie szkoły oraz członkowie orkiestry wojskowej. Wydarzenie to daje początek przepięknej historii, na której kartach wciąż zapisywane są nowe rozdziały w dziejach prężnie działającej wizytówki miasta i regionu, chluby mieszkańców – Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze.

Starania, by w stolicy Karkonoszy istniała orkiestra symfoniczna z prawdziwego zdarzenia, miały miejsce oczywiście dużo wcześniej. Również geneza jej powstania jest znacznie bardziej złożona. Jelenia Góra to przecież miasto z bogatą historią, także tą muzyczną. Po wojnie trzykrotnie inicjowano powstanie orkiestry symfonicznej, lecz ze względu na niesprzyjające warunki były to przedsięwzięcia krótkotrwałe, z perspektywy historycznej wręcz ulotne. Skoro więc 6 stycznia 1964 roku po raz kolejny powołano do życia orkiestrę symfoniczną były obawy, iż podzieli ona losy poprzednich. Społecznie działający zespół borykał się z rozlicznymi problemami. Brakowało środków finansowych na funkcjonowanie orkiestry, ale co najważniejsze brakowało miejsca, gdzie muzycy mogliby ćwiczyć i przede wszystkim

koncertować. Nie brakowało natomiast zwykłego ludzkiego entuzjazmu i wielkiego marzenia o tym, by orkiestra mogła funkcjonować jako w pełni profesjonalny zespół. To właśnie te elementy złożyły się na bardzo solidny i trwały fundament, na którym z czasem wybudowano potężny gmach. Droga do „potęgi” była jednak długa i wyboista.

Szybko okazało się, że determinacja członków orkiestry i jej założyciela, mimo trudnych początków, jest trwała. Orkiestra rozwija się i po kilku latach działalności daje ponad trzydzieści koncertów rocznie dla publiczności, szkół, zakładów pracy, z okazji świąt państwowych i regionalnych. Orkiestrę w tym czasie tworzą nauczyciele, bardziej zaawansowani uczniowie, a także wojskowi. Repertuar z roku na rok jest coraz bardziej ambitny, a nazwiska artystów z nią koncertujących znaczące. Wyrazem rosnącego poziomu artystycznego orkiestry są występy w Kudowie-Zdroju, Szczawnie-Zdroju, Dusznikach-Zdroju, w Filharmonii Wrocławskiej, zaproszenia na koncerty w Niemczech. 1 marca 1974 roku ma miejsce otwarcie pierwszej w historii miasta sali koncertowej – Sali im. L. Różyckiego. Jest to bardzo ważna data w dziejach orkiestry, bo oto po dziesięciu latach działalności zyskuje miejsce, które jest jej własnym. Są więc powody do radości i świętowania. W nowo oddanej sali rozbrzmiewa muzyka

F. Chopina i S. Moniuszki. Piękny to hołd dla tych wielkich Polaków, którzy przez całe życie walczyli o własne wolne miejsce, lecz nigdy go w pełni nie zaznali. W kolejnych latach coraz wyraźniej widać owoce wielkiej determinacji i entuzjazmu założycieli orkiestry. W 1976 roku otrzymuje ona status Państwowej Orkiestry Symfonicznej. Dyrektorem i kierownikiem artystycznym zostaje nie kto inny jak S. Strahl. Tak rozpoczyna swoją działalność profesjonalny już zespół. Na stałe do kalendarza koncertowego wchodzi piątkowe wieczorne koncerty, z których Filharmonia słynie do dziś. Orkiestra rozpoczyna dzieło edukacji muzycznej organizując koncerty symfoniczne dla młodzieży oraz audycje umuzykalniające dla dzieci. Stabilne finansowanie pozwala na rozwój i poszerzanie zespołu o nowych członków. Muzycy pracują z wielkim zaangażowaniem. Młodzież, która współtworzyła orkiestrę i była z nią od pierwszego dnia, kończy szkołę i studia muzyczne. Zatrudnienie w zespole znajdują absolwenci uczelni muzycznych. Profesjonalizm orkiestry nieustannie wzrasta. Do Jeleniej Góry przybywają najlepsi polscy i zagraniczni artyści: W. Wiłkomirska, K.A. Kulka, K. Jakowicz, K. Danczowska, H. Czerny-Stefańska, L. Grychtołówna, A. Moreira Lima, A. Ratusiński, K. Jabłoński, E. Pobłocka, R. Lasocki, M. Pijarowski, K. Wiłkomirski i wielu, wielu innych. Orkiestra prowadzona jest bardzo rozważnie przez S. Strahla. Wykazuje się On niezwykłym wyczuciem, gdy, wykorzystując geograficzne położenie miasta, powołuje do życia przedsięwzięcie na wskroś wizjonerskie – Festiwal Muzyki Polskiej i Europejskiej. W 1979 roku głośnym echem odbija się występ w sali koncertowej przy ul. 22 lipca (obecnie ul. Piłsudskiego 60) Polskiej Orkiestry Kameralnej pod dyрекcją J. Maksymiuka.

Jeleniogórcy filharmonicy podejmują coraz to nowe i bardziej ambitne wyzwania artystyczne, czego najlepszym dowodem jest koncertowe tournée po Włoszech. Jest to czas, kiedy zespół ma już ugruntowaną pozycję. Nieustający entuzjazm nie przesłania jednak świadomości, że wciąż jest jeszcze wiele do zrobienia. Gdy przychodzą dni przełomowej dla naszego kraju transformacji, stają się one także zwiastunem znaczących zmian w dziejach orkiestry. Rok 1989 przynosi jej nową formułę istnienia. Od tego czasu funkcjonuje już jako Filharmonia im. L. Różyckiego w Jeleniej Górze. Rok później, ustępującego niemal po ćwierćwieczu z funkcji szefa orkiestry, S. Strahla zastępuje Z. Dziedzic, która w latach 1987–90 pełniła funkcję zastępcy dyrektora. Nowa Dyrektor staje przed niełatwym zadaniem. Dynamiczna sytuacja ekonomiczna i ustrojowa kraju stawia przed władzami Filharmonii nowe wyzwania. Zuzanna Dziedzic doskonale zdaje sobie sprawę z zachodzących zmian i wagi transformacji. Przez ten burzliwy okres przeprowadza Filharmonię najbardziej dla niej odpowiednią ścieżką. W 1999 roku Uchwałą Sejmiku Województwa Dolnośląskiego Filharmonia otrzymuje nowy statut i nazwę. Od tego momentu działa już jako instytucja kultury samorządu województwa dolnośląskiego pod nazwą Filharmonia Dolnośląska w Jeleniej Górze.

Kontynuując dzieło swojego poprzednika Z. Dziedzic doprowadza do kroku milowego w dziejach Filharmonii, orkiestry i całego miasta. 10 stycznia 2002 roku do użytku oddana zostaje nowoczesna

Sala Koncertowa (wkrótce potem będzie jej nadane imię S. Strahla), która do dziś służy orkiestrze i melomanom. Na to niezwykle wydarzenie trzeba było czekać niemal dwie dekady. Pierwsze prace planistyczne podejmował już bowiem S. Strahl w 1985 roku. Kolejne lata funkcjonowania Filharmonii stają się niepodważalnym świadectwem tego, że entuzjazm, który towarzyszył przed laty założycielom jeleniogórskiej orkiestry symfonicznej, wciąż trwa – tak wśród muzyków, jak i dyrekcji. Rozwój orkiestry jest zawsze priorytetem i temu służyło powierzanie pieczy artystycznej nad zespołem w ręce takich dyrygentów jak: J. Jazownik, T. Wicherek, R. Satanowski, T. Bugaj, A. Chorościński, J. Swoboda, U. Grosser, ponownie J. Swoboda, M.J. Błaszczyk, ponownie T. Bugaj oraz W. Rodek. W 2016 roku rozpoczął się kolejny etap rozwoju Filharmonii Dolnośląskiej – jej trzecim w historii dyrektorem naczelnym został T. Janczak – śpiewak operowy i reżyser. Jego działalność charakteryzuje się otwarciem na nową publiczność, przede wszystkim poprzez otwarcie się na repertuar operowy. Znakiem rozpoznawczym nowego dyrektora, już od samego początku, jest realizacja superprodukcji operowych dla wielotysięcznych publiczności – tak w plenerze jak i w dużych obiektach widowiskowych w całym regionie Dolnego Śląska. Dyrektor Janczak opiekę nad orkiestrą powierzył J. Koskowi (od 2016 roku), a od 2017 roku stałym dyrygentem orkiestry Filharmonii Dolnośląskiej jest S. Makowski – prowadzona przez niego orkiestra poszerza swój repertuar, przybliżając jeleniogórskiej publiczności najbardziej wymagające dzieła literatury symfonicznej. Ważnym elementem działalności dyrektora jest zmiana wizerunku filharmonii, tak aby była postrzegana jako instytucja nowoczesna, atrakcyjna i dostępna dla każdego. Służą temu tak nowatorskie rozwiązania promocyjne jak i odpowiednie budowanie repertuaru i poziomu artystycznego orkiestry. Wszystko to, bez odcięcia się od chlubnej tradycji koncertów, projektów i festiwali jakie wpisały się w jeleniogórskie środowisko.

Przeszło pół wieku istnienia Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze zdaje się dowodzić słuszności jednego z nurtów historiozofii. Głosi on, że wielkie dzieła i niezapomniane inicjatywy są zawsze sprawą wielkich postaci, nigdy przypadku. Bezspornym pozostaje fakt, że niebawomy sukces Filharmonii jest dziełem wspaniałych ludzi, którzy przez pół wieku jej trwania nieustannie budowali wielkość. Wielkość rozumianą dosłownie i alegorycznie. Wielkość będącą miarą ludzkiej pracy i zaangażowania. W końcu wielkość przejawiająca się w nieustannym dążeniu do świetności. Pierwszym architektem dzisiejszej wielkości tej Instytucji jest z pewnością S. Strahl – założyciel, dyrektor, dyrygent, budowniczy pierwszej Sali Koncertowej. O jego dzieło przez wiele lat dbała Z. Dziedzic, a obecnie jest ono z wielkim rozmachem kontynuowane przez T. Janczaka.

ISSN 978-83-65892-39-3

Biuro festiwalowe

Teatr Zdrojowy im. Henryka Wieniawskiego
ul. Kościuszki 19, 58-310 Szczawno-Zdrój
e-mail: sekretariat@teatrzdroyowy.pl
www.teatr-zdrojowy.pl
tel./fax +4874 840 24 45

Ośrodek Kultury i Sztuki
Wrocław, Rynek-Ratusz 24
tel. +4871 344 28 64
e-mail: okis@okis.pl www.okis.pl

Dyrektor artystyczny Festiwalu

Maciej Kieres
tel. +48 601 24 08 49, +48 605 64 24 99 kiereskm@wp.pl

Wydawca

Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu
Teatr Zdrojowy w Szczawnie-Zdroju

Opracowanie i redakcja

Joanna Drab-Pasierska, Joanna Gądek, Maciej Kieres

Skład i druk
CS media
SYSTEM DRUK CYFROWY

Wrocław, czerwiec 2019

Bezpłatne wejściówki na koncerty festiwalowe do odbioru w biurze Teatru Zdrojowego

ZNAJDŹ NAS NA FACEBOOKU www.facebook.com/FestiwalWieniawskiego